

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXV.

ZATURDAG den 4den FEBRUARY 1837.

N. 5.

A^o 1837.

N° 1.

PUBLICATIE.

Houdende eervol ontslag van den Heer T. JUTTING en benoeming van den Heer J. C. JANDROEP, als lid van den Kolonialen Raad dezes eilands.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GEZAGHEBBER *ad-interim* van de Kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren, lezen, salut doet te weten:

Alzoo by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur-Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen dd. 21 December 1836 N° 1444, aan den Heer THEODORUS JUTTING, op deszelfs verzoek, eervol ontslag als lid van den Kolonialen Raad is verleend, onder dankbetuiging voor zyne langdu-

rige en gewigtige diensten in onderscheidene betrekkingen aan den lande bewezen en de Heer JAN CORNELIS JANDROEP, tot lid in den evengemelden Raad is benoemd.

Zoo is het, dat, onder mededeeling daarvan, allen en eenen iegelyken op dit en de onderhoorige eilanden wonende of zich aldaar bevindende, by deze worden gelast en bevolen, om den voornoemden Heer JAN CORNELIS JANDROEP in de opgemelde betrekking van lid des Kolonialen Raads alhier, naar behooren te erkennen en respecteren.

Gearresteerd op Curaçao den 18den January 1837, het 24ste Jaar van Zyner Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie,

De 1e. Commis ter Koloniale Secretary,
H. KIKKERT.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato ut supra.

De 1e. Commis voormeld,
H. KIKKERT.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 January 1837.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber *ad-int.*, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, Brieven van Manumissie syn verleend geworden, aan

- Hendrik Silvester.
- Maria Eugenia door de wandeling Sophia genaamd.
- Mathias Theodorus.
- Francisca Poulina Catharina.
- Antonetta Ludovica, en
- Jacienta Louisa; alle toebehoord hebbende aan Klaas van Eekhout als in huwelyk hebbende Elizabeth Beaujon.
- Maria de Candelaria; door de wandeling Clementina genaamd, in eigendom aangekomen hebbende Joseph Foulke.
- Antoin, toebehoord hebbende aan M. J. Niewindt.
- Petrus Martinus, toebehoord hebbende aan Rachel Lopez Penha Weduwe van Elias Jesurun Henriquez,
- Julianus Constantinus en Johannes Carel in eigendom aangekomen hebbende Gerard Reinardus De-windt.
- Maria Suncion, toebehoord hebbende aan Rosa Benal de Marcano.

en

Aan Johannes Carel, aangekomen hebbende Jan Jacob De Brot.

En dat de genoemde Slaven voortaan zullen heeten:

- Anna Lucia Eekwoud.
- Hendrik Silvester Eekwoud.
- Maria Eugenia Eekwoud.
- Mathias Theodorus Eekwoud.
- Francisca Poulina Catharina Eekwoud.
- Antonetta Ludovica Eekwoud.
- Jacienta Louisa Eekwoud.
- Maria Candelaria van der Klop.
- Antoin Josephus Swarts.
- Petrus Martinus Penning.
- Constantinus Leander De Wint.
- Johannes Carel De Wint.
- Maria Suncion Palmboom.

en

Johannes Carel Torbed.

De Koloniale Secretaris,

J. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 January 1837.

ALZOO Mr. H. W. DE QUARTEL Procureur des Konings op dit eiland, als Patronus Servorum, zich tot het Bestuur der Kolonie heeft gewaand, ten einde

MARIA LOUISA, voorheen toebehoord hebbende aan ANNA PINEDO alhier woonachtig, zoo is het dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber a. i. dezes en onderhoorige eilanden, zulk eenig recht of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend recht of pretentie ter Koloniale Secretary aantekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 January 1837.

ALZOO de navolgende personen zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber a. i. hebben geadresseerd, met verzoek om Brieven van Manumissie, voor de na te noemene slaven, te weten:

C. S. GORSIRA als speciale gemachtigde van CORNELIS BOYE te Bonaire, voor het slaven kind Plantina van Frederika Aldersina Janga.

ANDRIES ANTON MUNNIGH voor het slaven kind Poulina Justina.

MARIA GYSBERTHA SCHOTBORGH, voor den slaven jongen Gion Gregorio Juliao.

Dewedruwe BARDEN geboren REUVENHAGEN, voor de slavin Maria Petronella, anders ook Maria en wel soms Maria Tomasa genaamd.

ABRAHAM DE MEZA & ZONEN, voor Minguel Navaro.

Thomas Joachin door de wandeling Thomas.

Juan Francisco door de wandeling Chiko.

Felix Martis door de wandeling Martis.

Constantien Roble.

William Martis door de wandeling Willeme.

Jose Angel Salsedo door de wandeling Anjel.

Neck

Juan Leonard door de wandeling genaam Leonard.

Martes Hilario.

Carel Mathias door de wandeling Karel.

Thomas Martis.

Mannel Clement door de wandeling Mannel.

Jose Bernard door de wandeling Elias.

Jose Vicente Sósaria door de wandeling Jose Vicente.

Carolina Angelista door de wandeling Carolina.

Maria Simon door de wandeling Maria.

Maria Delai door de wandeling Delai.

Maria Gracia door de wandeling Gracia.

Maria Eliza door de wandeling Exsin.

Amelia door de wandeling Emelia.

Maria Bonavista door de wandeling Merce.

Beteriaan Martes Edmond door de wandeling Hetman.

Maria Geertruida door de wandeling Geertruida.

Hendrik Jose Beneviesta door de wandeling Hendrik.

Bastiaan.

Francisco.

Jacobus.

Benito.

Christoffel.

Juan Ladjo.

Lodowyk.

Clara met hare dochter Barberina.

Nita.

Adriana met hare kinderen José, Eliza en Francisca.

Ignees met hare twee kinderen Bisento en Martyn.

Benieta met hare twee kinderen Josephine en Johannes.

Carolina.

Josepa met zes kinderen Heina, Roset, Isenia, Martina, Cadet en Pier.

Kalister.

Anthony.

zoo is het dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber a. i. dezes en onderhoorige eilanden, goedgevonden heeft zulk algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig recht of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend recht of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,

J. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 February 1837.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 11 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moct 10½ Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood ten behoeve van het Militaire Garnizoen &c. cenige vaten het zy Tarwe of Rogge meel, zoo zal de ondergeteekende Administrateur der Financien, onder nadere goedkeuring van den Heer Gezaghebber a. i. dezer kolonie, aan den minst inschryvende de gezegde leverancie verleen; die daartoe genegen zyn kunnen zich met beslotene billetten vervoegen ten kantore van den Administrateur der Financien voormeld op aanstaanden Maandag den 6 dezer tot des voormiddags te elf ure.

Curaçao den 3 February 1837.

J. PH. BOSCH.

AVISO

AL publico que he recibido ultimamente del Señor THS. EDWARDS, agente en Jamaica de los Señores MORISON & MOAT una partida de píldoras y polvo llamado de MORISON y obras del mismo, como tambien tinta de la invencion der Sr. STEPHIENS que prometo vender todo á un precio equitativo.

THOMAS G. DELIMA.

Curacao 30 de Enero de 1837.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
FEBRUARY 1837.

N. M. Zondag den 5 te 5 u. 38 m. 'smorgens.

E. K. Zondag den 12 te 5 u. 2 m. 'smorgens.

V. M. Maandag den 20 te 9 u. 47 m. 'smorgens.

L. K. Dingsdag den 28 te 0 u. 55 m. 'snachts.

Regen in de maand January.—De maand January is Curaçao niet gunstig geweest en heeft de kroon op het werk niet willen zeten. Den 29 December was de laatste regen in het verledene jaar, waarvan de oost, west en middel divisie meer of minder zwaar gehad heeft; en op den 4 January was de laatste regen in dit jaar, welke slechts in het noorderlyke gedeelte van de middel divisie en in de west divisie gevallen is. De oost divisie en het grootere gedeelte der middel divisie hebben niets van die regen gehad, zoo dat de droogte der maand January, gelyk wy met leedwezen vernemen, van zeer groot nadeel voor de plantagien in de oost en middel divisie geweest is. De rupsen hebben dan gelegenheid gehad merkelyke schade aan de mais en rankvruchten aanterigten; terwyl de plantagien in de west divisie en enkele plantagien in de middel divisie gelukkiger zyn geweest door den regen van den 4 January, welke tamelyk zwaar is geweest, zoo dat de graan spoedig hard geworden is, en de rupsen weinige schade aande mais gedaan hebben.

Hoogte der gevallen regens.
(waargenomen op de plantagie Savonet.)

1836.	strepn.
January	80.
February	5.
Maart	15.
April	35.
Mei	35.
Juny	43.
July	50.
Augustus	16.
September	25.
October	275.
November	112.
December	191.

El 0,8,8,2.

Op den 26 der verledene maand is het kongres der republiek van Venezuela geïnstalleerd geworden en op den 20 was de nieuw gekozene uitvoerende magt in functie getreden. De Generaal Carreño vervangt de plaats van den nieuwen Vice President den Generaal Soublette, die in Spanje is, tot deszelfs terugkomst. De Generaal Urdaneta is president van het kongres. De ministers van het vorige bestuur zyn afgegaan en anderen gekozen; als: de Heer Paul tot minister voor de binnenlandsche zaken, de justitie en politie; de Heer E-chandias tot minister van financiën en buitenlandsche zaken; en de Kolonel Blanco tot minister van oorlog en marine.

In de Jamaica'sche Courant van den 12 January jongstleden bemerkten wy, dat de blokkade van de havens van Nieuw Granada reeds begonnen is, en wel van al de havens van Nieuw Granada. Commodore Sir John Peyton, aan boord van Z. B. M. Schip *Madagascar*, voert het bevel over de schepen, welke Carthage na blokkeren.

Sir John Peyton had aan eene deputatie van de kooplieden te Kingston het volgende antwoord gegeven:—

“Dat er geene oorlogsverklaring tegen Nieuw Granada plaats heeft; dat de Columbiaansche vlag op zee zal gerespecteerd worden, ofschoon de aankomende vaartuigen van de blokkade verwittigd en afgewezen zullen worden en gewaarschuwd niet te ondernemen binnen eenige der Columbiaansche havens te gaan; maar dat zy naar de havens van neutrale natien kunnen vertrekken zonder eenige overlast te lyden.

“Dat de Madagascar een brieven zak naar Carthage na zal overbrengen, en dat antwoord zal terug gebragt worden door eenige van Z. M. schepen naar gelang het noodig is gemeenschap tusschen Carthage na en Kingston te houden; en dat over het algemeen de britsche eigendommen de meest mogelyke bescherming van hem zal erlangen.”

Volgens dit berigt en volgens een adres van den President Francisco de Paula Santander was het geschil tusschen Engeland en Nieuw Granada in het midden der verledene maand nog niet beslecht.

In het adres van den President roept hy het volk van Nieuw Granada te wapen ten einde de eer en de waardigheid der natie tegen de onbillyke vorderingen van Groot Brittanje te verdedigen. De President gebruikt byna deszelfde uitdrukkingen als de minister de Pombo gedaan heeft, waarom wy het niet noodig geacht hebben hetzelfde te vertalen. Het blykt echter uit hetzelfde dat het gouvernement van Nieuw Granada nog uit denzelfden hoogen toon spreekt en niet van voornemen is de vorderingen van Lord Palmerston natekomen.

De President even als de Minister klaagt zeer over de strenge wyze, waarop Lord Palmerston die voorwaarden eischt. Hy

laat aan het gouvernement van Nieuw Granada geen middelweg open: het moet zich als een slaaf onderwerpen of den kans van eenen ongelyken oorlog wagen. Zelfs in de Engelsche kolonie kan men deze harde handelwyze niet verkroppen.

De *Jamaica Gazette* van den 7 January maakt na de onderhandeling tusschen den engelschen gezant te Bogota en den Secretaris van staat van Nieuw Granada geplaatst te hebben, de volgende aanmerking:

“Uit deze documenten,” zegt zy, “kan men zien, dat de opofferingen, die door den burggraaf Palmerston van het Granadiaansche gouvernement geeischt worden, spruiten uit partydige, geheime en overdrevene klagen: want men kan wel vermoeden dat Z. M. gouvernement niet op losse gronden of met een oppervlakkig overzigt in deze zaak eene beslissende vyandelyke houding tegen eene bevriende natie zal aannemen. Wy keuren het voornemen van den burggraaf Palmerston om maatregels te nemen einde de waardigheid en de eer van de Britsche natie te handhaven, zeer goed, indien men deze eer in den persoon van deszelfs vertegenwoordiger in de weegschaal stelt; maar wy twyfelden zeer of hy met redelykheid te werk is gegaan door op zich te nemen om dit vraagstuk te beslissen zonder de gelegenheid te hebben om hetzelfde met juistheid te beoordeelen. Het zou zekerlyk meer overeenkomstig de waardigheid onzer natie geweest zyn, hadde hy de depeche van den Britschen Minister te Bogota afgewacht, eer hy de honden des oorlogs losgelaten had zonder eenigen uitweg voor onderhandelingen open te laten. Wy zouden niet wenschen Engeland by Frankryk ten achteren te zien in het wreken eener belediging; maar toen er eene vredebreuk in 1833 tusschen de laatste en de republiek van Nieuw Granada stond plaats te hebben, aangaande de behandeling van den Franschen Consul, den Heer Barrot, waren de gegevene instructien aan Admiraal Mackau niet van dien gebiedenden aard dermate om hem van alle magt van onderhandeling te berooven, uit dewelke dan ook eene billyke vereffening van het verschil, de herstelling van de beledigde eer en de achtervolgende herstelling van vriendschappelyke betrekkingen voortsporen.

Als wy den toon en den geest van de depeche van Señor de Pombo raadplegen, gevoelen wy ons overtuigd, dat dezelfde geregtigheid, die Frankryk genoten heeft, aan Engeland onder geschikte voorwendsels door eene dankbare natie zoude gegeven zyn geworden; hetgeen zekerlyk eene edelmoediger handelwyze zou geweest zyn, dan de tegenwoordige is.”

By eene aankomst van het eiland Cuba vernamen wy onlangs, dat de stryd tusschen den Gouverneur van de Havana Tacon en den Gouverneur van St. Jago Lorenzo nog bleef voortduren. Het garnizoen dezer laatste stad was uitgetrokken tegen de troepen, die Tacon had afgezonden; doch revoltceerde en zond deszelfs officieren op naar de Havana. Mansanilla verklaarde zich voor Tacon, en gelyk wy thans uit de Jamaica Couranten zien, heeft zich Lorenzo moeten onderwerpen en is naar Spanje vertrokken.

Men was te Havana bevreesd om de Constitutie aftekondigen, daar de negers aan deze democratische staatsregeling eene andere uitlegging zouden gegeven hebben dan de opstellers te Cadix in 1812 er door bedoeld hadden; het woord *libertad* vooral werd door hen in een anderen zin opgenomen; en men hoorde hen de constitutionele liedjes zingen, die hen niet aangaan.

Door het vertrek van dien Gouverneur, zoo gaat deze Jamaica Courant voort, is het

dus afgedaan met den burger oorlog en met de emancipatie der negers. Het doet de spaansche liberalen weinig eer aan om eenen regerings vorm aantenemen, die door alle europesche staten verworpen is; en die zoo wel hunne kolonien kan bederven, als zy thans ongeluk over Oud Spanje brengt.

De Aartsbisschop van St. Jago de Cuba is van daar gebannen en te Jamaica aangekomen. Waarom? dit staat er niet by gemeld, misschien is hy een Carlist.

De *Conservative* eene Jamaïsche Courant van den 14 January zegt, dat hy te Port St. Antonio aangekomen en van daar te middernacht naar Kingston is vertrokken op eene kar door draken voortgetrokken.

Erkenning der onafhankelykheid van Mexico door Spanje.—Van eene hoogst geloofbare bron weet men, dat de Heer Santa Maria gevolmachtigde Minister van Mexico aan het hof van Madrid, geschreven heeft, dat hy met het spaansche gouvernement overeengekomen is wegens het traktaat ter erkenning der onafhankelykheid van Mexico; dat de bezwaren, welke voorheen bestonden, uit den weg geruimd waren; en dat de bekrachtiging van het traktaat aan de Cortes was voorgelegd.

Dit is de inhoud eens briefs van den Minister aan eenen correspondent te Parys. Naar de omstandigheden, waarin Spanje thans verkeert, en naar de onlangs verklaarde vrye vaart voor spaansche vaartuigen in de havens van Mexico en de schortsing van vyandelykheden tusschen deze twee natien, is het zeer waarschynelyk, dat Spanje onder eenige gunstige voorwaarden de onafhankelykheid van Mexico erkend heeft.

Behalve Mexico en Venezuela heeft geen van de andere nieuwe zuid amerikaansche staten aanzoek gedaan om door Spanje erkend te worden. Generaal Soublotte thans Vice President der Republiek van Venezuela is gevolmachtigde Minister dezer republiek aan het hof van Madrid. Het kan wel gebeurd zyn, dat hy de erkenning van Venezuela ook van Spanje erlangd heeft.

Er bestaat een traktaat tusschen eenige der nieuwe Zuid amerikaansche staten om hunne erkenning niet te erlangen ten koste van eenige commerciele of geldelyke belangen.

De President der Vereenigde Staten van Noord Amerika heeft het Congres de mededeeling gedaan, dat hy aanzoek heeft gekregen van de regering van Texas om die provincie in de unie optenemen, en tevens om dezelve voorloopig als een onafhankelyke staat te erkennen; doch hy merkt hierop aan: dat zulk eene erkenning op dit oogenblik niet raadzaam is, daar eene sterke magt van Mexico op de grenzen staat gereed om Texas binnen te rukken, en dat daar de magt van Texas zoo gering is in vergelyking met die van Mexico, de onafhankelykheid des eersten staats nog zeer twyfelachtig is; het is dus raadzaam om eerst den uitslag des worstelstryds af te wachten.

De Generaal Bravo, die gereed is Texas binnen te rukken, heeft eene proclamatie aan zyne soldaten uitgevaardigd, waarin hy op zyne groote meerderheid zich beroept en merkt de overwinning als zekers aan.

Men heeft bygevolg van de eerste volgende tyding uit de Vereenigde Staten de berigten van den aanvang der vyandelykheden te wachten.

De President van Mexico Santa Anna, die sedert het vermaarde gevecht van San Jacinto krygsgevangen is geweest, is den 27 November te Columbia, de hoofdstad van Texas, in vryheid gesteld, en is van

daar naar Washington vertrokken om de erkenning der onafhankelykheid van Texas door tusschenkomst der Vereenigde Staten te bewerkstelligen.

De ondervinding van vorige eeuwen heeft het tegenwoordige geslacht geleerd, dat men door wraakzucht en wreedheid niets wint, maar veelal zyne zaak bederft. De President van Mexico met zyne legermagt in Texas vallende, gedroeg zich als een tyger die eene schaapskooi of kraal aanvalt, hy vernielde en verworgde wat hem voor kwam. In oude tyden ware hy ongetwyfeld onder folteringen ter dood gebragt; thans ontslaat hem het bestuur van Texas, hopende dat hy uit dankbaarheid zyne beste pogingen voor deszelfs onafhankelykheid zal aanwenden.

Daar het bestuur van Mexico verklaard heeft, dat elk traktaat, hetwelk de president als gevangene mogt aangaan, van nul en geener waarde is, zoo heeft men geene overeenkomst met hem kunnen sluiten en hem onvoorwaardelyk op vrye voeten gesteld.

De Texanen staan thans in de oogen hunner medemenschen hooger aangeteekend dan wanneer zy hunnen gevangene aan de wraak hadden opgeofferd.

Het eiland *Galveston* gelegen aan den mond van de rivier *Galveston*, is door het Texaansehe gouvernement aan de *New Town Galveston Company* verkocht en overgeleverd geworden voor eene som van 90,000 dollars; en de kompanie maakt reeds toebereidselen om er eene stad te bouwen en het eiland te herscheppen in een der vruchtbaarste eilanden in de Mexicaansche golf.

Het gouvernement der Vereenigde Staten zal nimmer met goede oogen zien, dat Texas door Mexico wederom ingepalmd worde. Als men de kaart van Texas nagaat, dan ontwaart men, dat byna het gansche grondgebied aan Amerikaansche burgers door het gouvernement van Mexico zelve is vergund geworden. Overal vindt men er de woorden: *granted lands*.

De jongste Couranten uit de Vereenigde Staten van Noord Amerika brengen ons tydingen uit Europa: van Liverpool tot den 20 en van Londen tot den 18 November.

De Europische berigten worden er kortelyks aangehaald, waarvan wy de belangrijkste overnemen.

De fransche Couranten hadden vast besloten den Hertog van Orleans uittehuwelyken en wel met eene dochter van Don Francisco de Paula, jonger broeder van Don Carlos. Deze gebeurtenis zoude eene gunstige wending kunnen geven aan de zaak der Koningin, dewyl Don Francisco de Paula hare zaak is toegedaan.

De zaken van Spanje waren intusschen verergerd, dewyl de Carlistische troepen in sterkte toegenomen waren en het beheer over een groot gedeelte van het land hadden, terwyl de troepen van de Cristinos tegen haar niets vermogten.

Het beleg van Bilboa was, gelyk men voorheen gemeld had, niet opgeheven; het tegendeel is waar, en men vreesde, wegens de versterking, welke de Carlisten dagelijks in manschappen en krygsbehoeften ontvingen, dat de stad spoedig in hunne handen zoude vallen.

De Koningin Hortensia, de moeder van den jongen Lodewyk Buonaparte, is naar Zwitserland vertrokken om hare zaken in order te gaan stellen ten einde haren zoon in zyne ballingschap in de Vereenigde Staten van Amerika gezelschap te gaan houden. Het *Journal du Commerce* zegt: dat men van den jongen Napoleon de verzekering op woord van eer geeischt had, om binnen de eerst volgende tien jaren uit Amerika niet te vertrekken; dat hy aanvan-

kelyk geweigerd had die verzekering te geven; maar dat hy dezelve gaf, toen men hem onder het oog bragt, dat het lot zynen aanhangers van zyne bewilliging ahangt.

Twee vorstelyke echtverbindingen zyn kort geleden in Europa aangeknoopt geworden, die van de aartshertogin Theresa met den Koning van Napels en die van de prinses Maria van Wurtemberg met den prins van Weimar.

Deze beide prinsessen scheen men te hebben toegedacht aan de prinsen van Orleans en van Nemours, waartoe waarschynelyk de *tour* van de fransche prinsen in Duitschland aanleiding zal gegeven hebben; doch thans is men op iets anders bedacht, dat deze prinsen met prinsessen uit het huis van Bourbon zullen trouwen, waardoor de door de revolutie ongelukkiglyk bewerkte scheuring in die familie zal hersteld worden.

De bruidschat van de Aartshertogin zal 600,000 ponden sterling zyn.

In Portugal zoude er eene contra revolutie uitgebroken zyn, namelyk om de pas herleefde constitutie wederom te vernietigen; en zulks op gezag van Engeland. De tyding dezer gebeurtenis was nog niet bevestigd, wanneer zulks geschied, dan wordt de onverwachte aankomst van de engelsche en fransche vloten op de Taag verklaard.

Zonderling is het, dat Engeland en Frankryk beide natien, die eene constitutie bezitten en waarop zy als eene gezegende en weldadige instelling hoog roemen, in anderen die gezegende en weldadige regerings vormen niet willen dulden. Engeland dult de constitutie van Spanje net zoo lang, als Don Carlos nog te duchten is; en dan ook niet langer, of het zal de staatkunde van de andere mogendheden opvolgen.

'sGravenhage, October 12.—Laatstleden Zondag had alhier in de nieuwe kerk de plegtige bevestiging plaats van vyf kandidaten voor de H. dienst, van welken drie bestemd zyn voor het leeraarsambt in Oost-Indië, een voor de Kaap de Goede Hoop (wier namen hier genoemd worden) en de Heer C. Conradi voor Curaçao.

Na dat de predikant Lens eene gepaste en doelmatige leerrede had gehouden, geschiedde de plegtigheid der inzegening onder oplegging der handen van aanwezende leeraars zoo uit deze stad, als van elders; en werd alles besloten met gebed, dankzegging, zegenwensch en afscheids groeten, hebbende voorts het geheel verrigte een blykbaren indruk gemaakt op de talryke schare, die tegenwoordig was, gepaard met een erkentelyk gevoel der zorg voor de godsdienstige belangen in de ver afgelene oorden, door eene weldadige en deelnemende regering gedragen.—A.H.B.

De *omnibus* luchtballon van Londen naar de vaste kust vertrokken zynde, dreef op 3000 voeten hoogte, doch ontmoette er zeer regenachtig weer; dan eens regende het boven dezelve, dan weer beneden, terwyl het boven helder was; zoo doende moest zy verscheidene regenwolken doortrekken, waardoor de kleederen der passagiers, dames zoo wel als heeren, door en door nat werden, en de ballon zulk eene zwaarte verkreeg, dat zy den overtocht over het kanaal niet kon doen en naby de kust ter neder kwam.

DUITSCHLAND.

Frankfort, Oct. 12.—In berigten uit Konstantinopel van de helft der vorige maand wordt het gevoelen geuit, dat thans, na de ontruiming van Silistria een der struikelblokken voor de bevrediging van het Oosten is uit den weg geruimd, men weder andere te wachten had, zoodra namelyk de aandacht van Lord Palmerston, minder bezig gehouden door andere aangelegenheden, die thans zyne geheele aandacht bonden, de handen ruimer kreeg. In de eerste plaats zou zich dan weer voordoen de kwestie van de doorvaart der Dardanellen, voor welker beslechting bezwaarlyk een middel was aan te wyzen, daar het te verwachten was, dat zoo Engeland vorderde dat Rusland van zyne voorregten ten deze afstand deed, dit laatste ryk het zeker tot het uiterste zou laten komen, alvorens toe te geven; vorderde Groot-Britannie, dat de doorvaart aan de oorlogschepen van alle Europeesche natien wierd verleend, zoo zou de Porte zich gedrongen zien een eisch te verwerpen, met welks inwilliging zy, van haar beste bolwerk beroofd, ten speelbal van de henen der Europeesche magten worden moest. Doch gesteld, ook deze kwestie ware vereffend, zoo zouden er toch nog weldra nieuwe zwarigheden ryzen, onvermydelyk zich voordoende door Rusland's standpunt in het Oosten, deszelfs betrekking tot de Kaukasische gewesten, en deszelfs heerschappy op de Zwarte en Kaspische zeeën. Voor het oogenblik was het in de diplomatische kringen te Konstantinopel zeer stil. Vele der voornamste diplomaten stonden gereed met verlof naar hunne hoven terug te keeren, volgens sommigen om in persoon nieuwe instructien te halen. Het liet zich daardoor aanzien, dat het aanstaande wintersaizoen te Konstantinopel zeer stil zou worden doorgebracht.

— In een schryven van de russische grenzen afkomstig, door een onzer bladen opgenomen, wordt een tafereel opgehangen van de staatkunde des russischen ryks, opzigtelyk deszelfs plannen van uitbreiding in het zuiden en zuidoosten van Europa en Azie. Terwyl men—dus wordt in dit niet onbelangryk stuk gezegd—terwyl men in westelyk Europa al zyne aandacht vestigt op die handelingen van Rusland, welke de staatkunde dezerzyds het meest van naby betreffen, schynt het kabinet van St. Petersburg deze aangelegenheden vooreerst op den achtergrond te stellen, en al deszelfs werkdadigheid aan de oostersche betrekkingen te willen wyden. Men zou namelyk teruggekomen zyn van het denkbeeld eener eventuele inlyving van Turkye in het Russische ryk, maar zich bepaald hebben tot een grootschen en zeker plan voor de uitbreiding der russische heerschappy naar het middenpunt van den wereldhandel en der wereldheerschappy. Lieden in hooge betrekking geplaatst waren niet onbekend met een gedenkschrift, voor eenige jaren door een' schranderen russischen staatsman voor den Keizer opgemaakt, waarin de beweegredenen en gevolgen eener dergelyke staatkunde grondig werden uiteen gezet. Er werd daarin onder anderen voorgedragen, hoe weinig vruchtgevend en hoe gevaarlyk voor Rusland de verovering en het bezit van Konstantinopel zoude zyn; hoe men dan het verlies van de eenheid des ryks zou te duchten hebben, wellyt eenmaal, ten koste van het eigenlyk Rusland, eene deeling en de vorming van een nieuw Grieksch ryk kon zien plaats nemen; hoe men zich in gedurige oorlogentogen de westelyke en vooral de zee-magten zou zien gewikkeld, en geenoedzaak, zich door geduchte inspanning en uitbreiding aan de zuidelyke en ooste-

lyke kusten der Middellandsche Zee staande te houden. Onder veel gunstiger omstandigheden daarentegen zou Rusland zyne magt en heerschappy vergrooten, indien het dezelve regstreeks naar de zyde van Indië rigtte. Hier kon geen Europeesche magt Rusland op den voet volgen, en aan het doel geraakt, had men slechts een oorlog met Engeland, welks uitslag niet twyfelachtig kon zyn, te wachten, door welken de wereldheerschappy in handen des Keizers, en de wereldhandel in die der russische natie zou geraken. Bombay kon zoo goed tot Rusland behooren, zonder de eenheid van het ryk te breken, als het nu in Englands bezit is, zonder de britsche nationaliteit te schaden. Als middel ter bereiking van dit doel moest hoofdzakelyk dienen, het onbetwist bezit van de kusten der Kaspische zee en der bergpassen van den Kaukasus, overwegende invloed in Persie, en aantrekking der christelyke bevolking van Middel-Azie naar de op Turkye en Persie veroverde gewesten en zoo moest aldaar de kern eener Russische magt gevormd worden, om van daar de verovering van Indië voor te bereiden. Deze wending der staatkunde van Rusland was voor de wereldgeschiedenis eene daadzaak van belang, en verklaarde vele verschynselen der diplomatie in den laatsten tyd.

In een schryven uit Berlyn van den 6den October, leest men het volgende: "Naar het onlangs moet gebleken zyn, werden er tot heden nog Nomaden in Pruissen gevonden. Dezelve trokken echter niet in stammen met talryke kudden over het land rond, maar leidden met vrouw en kinderen een nomaden-leven in lange smalle vaartuigen of schuiten, waarmede zy de rivieren den Weichsel, Oder en andere, op en neervoeren. Het heette alzo, dat zy beurtschippers waren en gaven zy meest altyd op, te Bromberg, Thorn, en andere plaatsen t'huis te behooren. Deze lieden trouwden op het water, lieten hunne op ditzelfde element geboren kinderen aan de eene of andere landingsplaats in de naastbygelegen kerk doopen, overwinterden, ja bragten zelfs hun leeftyd op deze vaartuigen door, en wisten op deze wyze hunne zonen aan de dienstverplichting en zichzelfe aan alle controle en belastingen te onttrekken. Meer dan twintig zulke vaartuigen, vroeger uit Bromberg afkomstig, zouden aan deze soort van Nomaden behooren. Naar men thans vernemt, heeft men omtrent deze lieden een ernstig onderzoek in het werk gesteld en dezelve genoodzaakt eene plaats tot vast verblyf te kiezen. De meesten hebben de voorkeur gegeven aan Bromberg, Graudenz enz."

Te Saintes in het departement Charente-Inférieure, heeft den 10 Augustus 1836 het volgende geval van schyndood plaats gehad:

Een op wachtgeld gestelde officier vervalt in enen staat van doodslaap. Zyne familie hem overleden wanende, maakte toebereidselen om hem te begraven. Eene kompagnie der nationale garde werd ontboden om den overledene de aan zynen rang toekomende militaire eer te bewyzen. Het lyk werd aan de kerk vertoond en van daar naar het kerkhof gedragen. Na dat de doodkist in het graf was neder gelaten, gaf het piket der nationale garde een salvo. De vermeende doode, die ongetwyfeld door de geweerlosbarsting uit zynen doodslaap werd opgewekt, was ten hoogste verbaasd zich in zulk eene akelige gesteltenis te bevinden. Hy deed luide jammertoonen hooren, en de verbazing der omstanders kende geene grenzen. Men haalde hem echter met den meesten spoed uit de doodkist te

voorschyn, en geleidde hy nu zelf den stoet mede naar zyne woning terug. Het was inderdaad koddig, den overledene arm in arm met de personen van den lykstoet, van het kerkhof te zien wederkeeren.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 January 1837.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-int. wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zyn verleend geworden, aan de natenoemene slaven, te weten:

- Aan Anna Martha, toebehoord hebbende aan Jochem Paesch, te Aruba.
- „ Francisco door de wandeling Frans genaamd, aangekomen hebbende Benjamin Suares.
- „ Anna Poulina & Anna Geertruida, toebehoord hebbende aan Domingo Kittel Marchena te Bonaire.—en
- „ Hermina, in eigendom aangekomen hebbende den boedel en de nalatenschap van Anna Elisabeth Kolff.

En dat de genoemde slaven voortaan zullen heeten:

- Anna Martha Pasken.*
- Frans Homez.*
- Anna Poulina Horn.*
- Anna Geertruida Horn.*
- Hermina Leeuwendal.*

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

ADVERTENTIE.

HIERMEDE wordt ter kennis van alle belanghebbenden gebracht, dat de Kerkeraad der protestantsche Gemeente besloten heeft zich stiptelyk te houden aan de gewone conditie der hypotheken, volgens welke namelyk de betaling der interesten *alle drie maanden* moet geschieden; zullende dienvolgens tegen diegenen der Debiteuren van de kerkekas, dewelke aan vermelde conditie uiterlyk na zes maanden niet mogten voldaan hebben, voortaan *zonder verdere aanmaning* naar den weg van regten geageerd worden.

J. MULLER J. A. Z.
President.

Curaçao den 18 January 1837.

TE KOOP

TER DRUKKERY
ALMANAK
voor het Jaar 1837.

Leerboek voor het Katechetische Onderwys—Pestalozzi's boeken voor het eerste onderwys—Hollandsche, Engelsche en Spaansche Cognossemten en Wisselbrieven in blanco—Visite Kaartjes, enz.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN w.z., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prijs derzelve is \$12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.